

Brusel 28. května 2021
(OR. en)

9052/21

**Interinstitucionální spis:
2020/0353(COD)**

ENV 333
ENT 91
MI 380
IND 155
ENER 249
CODEC 748

POZNÁMKA

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Výbor stálých zástupců / Rada
Č. dok. Komise:	13944/20 + ADD 1
Předmět:	Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o bateriích a odpadních bateriích, o zrušení směrnice 2006/66/ES a o změně nařízení (EU) 2019/1020 – zpráva o pokroku

S ohledem na zasedání ministrů životního prostředí konající se dne 10. června 2021 naleznou delegace v příloze zprávu o pokroku vypracovanou předsednictvím.

**Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o bateriích a odpadních
bateriích, o zrušení směrnice 2006/66/ES a o změně nařízení (EU) 2019/1020**

Zpráva o pokroku

Rada pro životní prostředí, 10. června 2021

I. ÚVOD

Dne 10. prosince 2020 přijala Komise návrh nařízení o bateriích a odpadních bateriích s cílem nahradit stávající směrnici o bateriích. Cílem návrhu je modernizovat právní rámec EU pro baterie v kontextu zvýšené poptávky po vývoji a výrobě baterií.

Návrh Komise je založen na článku 114 SFEU.

Komise stanoví tyto hlavní cíle návrhu: posílení fungování vnitřního trhu; podporu oběhového hospodářství a snížení environmentálních a sociálních dopadů ve všech fázích životního cyklu baterií.

Návrh je nedílnou součástí žádoucích výstupů Zelené dohody pro Evropu a navazuje na iniciativy Komise, jako je strategický akční plán v oblasti baterií, nový akční plán pro oběhové hospodářství, nová průmyslová strategie pro Evropu a strategie pro udržitelnou a inteligentní mobilitu. Návrh rovněž navazuje na hodnocení stávající směrnice o bateriích, které bylo zveřejněno v dubnu 2019. Za tímto účelem Komise navrhuje jediné nařízení, které by se vztahovalo na celý životní cyklus baterií a stanovilo:

- požadavky týkající se udržitelnosti a bezpečnosti, jako jsou pravidla pro uhlíkovou stopu, minimální obsah recyklovaného materiálu, kritéria výkonnosti a trvanlivosti a bezpečnostní parametry;
- požadavky na označování a poskytování informací, jako jsou uchovávání informací o udržitelnosti a údaje o technickém stavu a očekávané životnosti baterií;

- ustanovení o nakládání s bateriemi na konci životnosti, jako jsou požadavky týkající se rozšířené odpovědnosti výrobce, organizace a cíle sběru odpadních baterií, recyklační účinnost a využití materiálů;
- povinnosti hospodářských subjektů, pokud jde o prosazování požadavků na výrobky a systémy náležité péče;
- elektronický systém pro výměnu informací a vytvoření pasu baterií;
- povinné ekologické veřejné zakázky;
- další ustanovení zaměřená na usnadnění prosazování požadavků, pravidla pro posuzování shody, oznamování subjektů posuzování shody, dozor nad trhem a ekonomické nástroje.

Navrhované nařízení se skládá ze 79 článků a 14 příloh a předpokládá přijetí více než 30 sekundárních právních aktů.

V Evropském parlamentu je v návaznosti na rozhodnutí Konference předsedů ze dne 29. dubna 2021 příslušným výborem pro návrh Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin (ENVI), přičemž Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE) a Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů (IMCO) jsou v souladu s článkem 57 jednacího řádu Evropského parlamentu přidruženými výbory a Výbor pro dopravu a cestovní ruch (TRAN) vydá stanovisko. Evropský parlament má o svém postoji hlasovat na plenárním zasedání konajícím se v únoru 2022.

Rada ve svých závěrech ze dne 17. prosince 2020¹ o zajištění oběhového a ekologického oživení uvítala „návrh Komise týkající se nového regulačního rámce pro baterie, jehož cílem je zajistit v případě všech baterií bezpečný, oběhový a udržitelný hodnotový řetězec baterií a jímž budou zavedena opatření zaměřená na zachování hodnoty a optimalizaci od fáze návrhu a výroby až po fázi používání a opětovného použití, repasování a recyklace, a ve vhodných případech tím stimulovat používání akumulátorových baterií“.

¹ Dokument 14167/2020.

II. ČINNOST V RÁMCI RADY

Návrh posuzuje Pracovní skupina pro životní prostředí. Jeho prezentace proběhla během německého předsednictví na neformální videokonferenci uvedené pracovní skupiny konané dne 14. prosince 2020. Komise svůj návrh prezentovala rovněž na zasedání Rady pro životní prostředí dne 17. prosince 2020.

Během portugalského předsednictví bylo dosud návrhu věnováno 19 neformálních videokonferencí uvedené pracovní skupiny. Dne 13. ledna 2021 byl návrh předložen rovněž Pracovní skupině pro konkurenceschopnost a růst (průmysl).

Na neformální videokonferenci Pracovní skupiny pro životní prostředí ve dnech 7. a 8. ledna 2021 předložila Komise posouzení dopadů a pracovní skupina je projednala. Při této příležitosti byla analýza návrhu zahájena kapitolou II o požadavcích na udržitelnost a bezpečnost (články 6 až 12, přílohy I až V a relevantní definice), která byla dále projednána na zasedání ve dnech 18. a 19. ledna 2021, jakož i článkem 71 o postupu pro změnu omezení týkajících se nebezpečných látek, a to vzhledem k jeho relevantnosti pro uvedenou kapitolu.

Dne 19. ledna 2021 byla projednána rovněž kapitola III o požadavcích na označování a poskytování informací (články 13 a 14 a přílohy VI a VII a relevantní definice).

Na zasedáních konaných ve dnech 2., 12., 15. a 19. února 2021 analyzovala Pracovní skupina pro životní prostředí kapitolu VII o nakládání s bateriemi na konci životnosti (články 46 až 63, přílohy XI, XII a relevantní definice).

Dne 2. února 2021 Komise rovněž informovala Pracovní skupinu pro životní prostředí o probíhající práci na celosvětovém technickém předpisu OSN o životnosti baterií ve vozidle.

Ve dnech 19. února a 1. března 2021 byla projednána ustanovení o náležité péči v dodavatelském řetězci (články 39, 72 a příloha X).

Dne 1. března 2021 se Pracovní skupina pro životní prostředí na základě pracovních dokumentů poskytnutých Komisí zabývala rovněž právním základem návrhu a prahovou hodnotou kapacity ve výši 2KWh stanovenou pro požadavky vztahující se na baterie pro elektrická vozidla a nabíjitelné průmyslové baterie s vnitřní akumulací. Diskutovalo se rovněž o ekologických veřejných zakázkách (článek 70).

Dne 15. března 2021 se Pracovní skupina pro životní prostředí zabývala kapitolou VIII o elektronické výměně informací (články 64 a 65 a příloha XIII).

Dne 22. března 2021 byla projednána kapitola IV o shodě baterií (články 15 až 20, přílohy VIII a IX) a kapitola V o oznamování subjektů posuzování shody (články 21 až 37) a relevantní definice.

Pracovní skupina pro životní prostředí na svém zasedání dne 29. března 2021 posoudila kapitolu VI o povinnostech hospodářských subjektů jiných než povinnosti uvedené v kapitole VII (články 38 až 45, s výjimkou již dříve projednaného článku 39), kapitolu IX o dozoru nad trhem Unie, kontrole baterií vstupujících na trh Unie a ochranných postupech Unie (články 66 až 69) a kapitolu XII o změnách (článek 75).

Dne 13. dubna 2021 uzavřela Pracovní skupina pro životní prostředí první čtení článků tím, že se zabývala kapitolou I o obecných ustanoveních (články 1 až 5) a kapitolou XIII o závěrečných ustanoveních (články 76 až 79).

Předsednictví mělo za to, že by bylo předčasné zabývat se body odůvodnění dříve, než budou projednány formulační změny článků.

Na neformální videokonferenci ministrů životního prostředí dne 18. března 2021 proběhla orientační rozprava o navrhovaném nařízení, jejímž cílem bylo obdržet politické pokyny ohledně dalšího postupu pro jednání. Rozprava se zaměřila na právní základ a oblast působnosti návrhu, požadavky týkající se udržitelnosti a bezpečnosti, ustanovení o náležité péči v dodavatelském řetězci a nakládání s bateriemi na konci životnosti.

Po dokončení prvního čtení článků se další jednání od té doby řídila pracovními dokumenty předsednictví, v nichž jsou zohledněny politické pokyny poskytnuté ministry, dosavadní jednání a další doplňující písemné připomínky členských států. Předsednictví ve svých pracovních dokumentech usilovalo o to, aby shrnulo hlavní otázky vznesené členskými státy, aby tam, kde to bylo v této fázi jednání vhodné, předložilo alternativní návrhy a aby formulovalo otázky ohledně témat, jež vyžadují další zpětnou vazbu ze strany členských států. Členské státy byly proto vyzvány, aby reagovaly na předložené návrhy nebo aby předložily konkrétní formulační změny týkající se témat identifikovaných v pracovních dokumentech a dalších témat, jež by podle nich bylo zapotřebí vyřešit.

Předsednictví se rozhodlo zaměřit se na kapitolu II o požadavcích týkajících se udržitelnosti a bezpečnosti a na kapitolu VII o nakládání s bateriemi na konci životnosti, neboť tyto kapitoly obsahují ustanovení návrhu nařízení, jež jsou klíčová.

Dvě zasedání Pracovní skupiny pro životní prostředí byla věnována pracovnímu dokumentu předsednictví pojednávajícímu o kapitole II² (20. a 21. dubna 2021). Dne 21. dubna 2021 se Pracovní skupina pro životní prostředí zabývala rovněž možným průřezovým přístupem k bateriím lehkých dopravních prostředků.

Pracovní dokument předsednictví týkající se kapitoly VII³ byl projednán na pěti zasedáních Pracovní skupiny pro životní prostředí (27. a 28. dubna, 6., 11. a 20. května 2021).

Pracovní skupina pro životní prostředí na svém zasedání dne 26. května 2021 dále projednala kapitolu VII, přičemž Komise přednesla prezentaci o souvislostech mezi článkem 8A rámcové směrnice o odpadech a navrhovanými ustanoveními o rozšířené odpovědnosti producenta podle navrhovaného nařízení. Předsednictví má v úmyslu se k tomuto tématu vrátit v červnu, jakož i zahájit diskusi o novém využití a opětovném zpracování baterií s cílem získat od členských států konkrétní zpětnou vazbu ohledně dalšího možného postupu. Rovněž se očekává, že Komise v červnu předloží Pracovní skupině pro životní prostředí studii o bateriích lehkých dopravních prostředků vypracovanou Společným výzkumným střediskem a právní služba Rady může předložit své stanovisko k právnímu základu návrhu.

Kromě rozsáhlých prezentací v Pracovní skupině pro životní prostředí předložila Komise pracovní dokumenty o „právním základu, volbě právního nástroje a manévrovacím prostoru pro členské státy v nových právních předpisech o bateriích“⁴ a o „prahové hodnotě kapacity 2 kWh“⁵. Komise rovněž předložila „srovnávací tabulku požadavků na rozšířené odpovědnosti producenta v článku 8a rámcové směrnice o odpadech a povinnosti rozšířené odpovědnosti producenta podle směrnice o bateriích a návrhu nařízení o bateriích“⁶ a očekává se, že s ohledem na červnová jednání Pracovní skupiny pro životní prostředí připraví pracovní dokument o opětovném využití a opětovném zpracování baterií.

Členské státy vznesly výhradu přezkumu ke všem nebo některým částem návrhu a zdůraznily potřebu koordinovat své postoje mezi několika subjekty odpovědnými za záležitosti upravené tímto návrhem. Členské státy rovněž požádaly právní službu Rady o stanovisko k právnímu základu návrhu.

² Dokument 4964/2021.

³ Dokument 5372/2021.

⁴ Dokument 635/2021 REV 1.

⁵ Dokument 2440/2021.

⁶ Dokument 6858/2021.

Během jednání se předsednictví snažilo poskytnout členským státům příležitost získat od Komise podrobné vysvětlení ohledně plného rozsahu návrhu vzhledem k jeho technické složitosti, inovativní povaze a široké oblasti působnosti. Díky pečlivé analýze návrhu během týdenních zasedání a následným připomínkám zasílaným členskými státy se podařilo určit hlavní problematické otázky v každé kapitole navrhovaného nařízení. Na základě další podrobné diskuse o požadavcích na udržitelnost a bezpečnost v kapitole II a o ustanoveních o nakládání s bateriemi na konci životnosti v kapitole VII byly navíc určeny otázky, které je třeba řešit, a další možný postup.

III. PODSTATÁ JEDNÁNÍ

U příležitosti neformální videokonference ministrů životního prostředí konané dne 18. března 2021 uvítaly členské státy návrh nařízení o bateriích a odpadních bateriích. Ministři zdůraznili inovativní a ambiciózní povahu návrhu a význam toho, aby EU měla právní rámec pro baterie, který obstojí i v budoucnu, aby bylo možné dosáhnout cílů v oblasti dekarbonizace a zároveň zajistit udržitelnost baterií během celého jejich životního cyklu.

Ministři zdůraznili význam dobře fungujícího vnitřního trhu s bateriemi a vyjádřili zájem prozkoumat možnost dvojího právního základu (vnitřní trh a životní prostředí) s ohledem na environmentální cíle sledované navrhovaným nařízením.

Pokud jde o oblast působnosti návrhu, několik delegací vyzvalo k tomu, aby se počítalo se stanovením cíle sběru pro baterie lehkých dopravních prostředků. Pokud jde o požadavky na udržitelnost a bezpečnost a ustanovení o náležité péči, některé delegace uznaly jejich význam, nicméně vyjádřily obavy ohledně časového harmonogramu a metodik navržených Komisí a možné administrativní zátěže. Několik delegací zpochybnilo proveditelnost dosažení cílů týkajících se nakládání s bateriemi na konci životnosti v rámci navrhovaného harmonogramu.

Jednání v Pracovní skupině pro životní prostředí umožnila podrobně analyzovat návrh a určit řadu otázek, které je třeba řešit za účelem přijetí obecného přístupu. **Předsednictví zdůrazňuje, že aniž jsou dotčeny další otázky techničtější povahy, kterými je třeba se zabývat, a další příspěvky jednotlivých členských států, obzvláště důležité jsou tyto otázky:**

Právní základ

Velký počet členských států vyjádřil pochybnosti ohledně rozhodnutí Komise, která zvolila jediný právní základ, a to článek 114 SFEU, a požádal o stanovisko v této věci právní službu Rady. Členské státy vyjádřily zájem prozkoumat možnost stanovit dvojí právní základ doplněním článku 192 SFEU, neboť se domnívají, že otázky životního prostředí jsou rovněž jádrem návrhu. Odkaz na článek 114 SFEU byl zpochybněn zejména v souvislosti s kapitolou VII o nakládání s bateriemi na konci životnosti. Bylo zdůrazněno, že stávající směrnice o bateriích je založena na dvojím právním základu, přičemž dotčená ustanovení odpovídají článkům 192 a 114 SFEU.

Obecná ustanovení (kapitola I)

Pokud jde o **definice (článek 2)** členské státy požádaly o co největší sladění s definicemi používanými v již existujících příslušných právních předpisech. Některé členské státy zpochybnily důvody pro stanovení maximální váhy 5 kg v definici přenosné baterie. Členské státy uvedly, že podporují změny následujících definic, navržené předsednictvím: baterie s vnitřní akumulací (6); nebezpečné látky (41); producent (37); organizace odpovědnosti producentů (39); subjekt provádějící recyklaci (46); vypuštění „úrovně recyklace“ (48); odlišné vymezení „zplnomocněného zástupce“ (53) v souvislosti s kapitolou VII. Kromě toho členské státy považovaly za nezbytné zavést definici „repase“.

Některé členské státy požádaly o prodloužení lhůty pro oznámení **příslušného orgánu** Komisi (**článek 5**).

Vzhledem k průřezové povaze byla rovněž zpochybněna **prahová kapacita 2KWh** pro požadavky vztahující se na baterie elektrických vozidel a nabíjitelné průmyslové baterie s vnitřní akumulací. Komise předložila pracovní dokument⁷ odůvodňující rozhodnutí na základě analýzy nákladů a přínosů uvedené v posouzení dopadů.

⁷ Dokument 2440/2021.

Pokud jde o přístup k **bateriím lehkých dopravních prostředků**, předsednictví se dotázalo členských států, zda by byl přínosný odkaz na kategorie vozidel, na něž se vztahuje nařízení (EU) č. 168/2013. Členské státy však byly toho názoru, že takový přístup by neumožnil zahrnutí všech kategorií baterií lehkých dopravních prostředků. Komise oznámila, že požádala Společné výzkumné středisko (JRC), aby vypracovalo zprávu o bateriích lehkých dopravních prostředků. Očekává se, že na základě zprávy Společného výzkumného střediska bude možné zavést novou kategorii baterií pro lehké dopravní prostředky, jakož i stanovit na základě lepších informací prahové hodnoty kapacity a hmotnosti pro rozlišení mezi přenosnými bateriemi a bateriemi lehkých dopravních prostředků a mezi bateriemi lehkých dopravních prostředků a elektromobilů. Očekává se, že toto téma bude dále zváženo, jakmile bude dokument předložen Pracovní skupině pro životní prostředí.

Požadavky na udržitelnost a bezpečnost (kapitola II a článek 71)

Členské státy vyjádřily pochybnosti o tom, zda je potřebné a přínosné zavést nová zvláštní ustanovení o **omezeních nebezpečných látek ve vztahu k bateriím (článek 6, příloha I a článek 71)**, a to s ohledem na stávající postupy podle nařízení REACH. Členské státy vyjádřily obavy ohledně zdvojování stávajících právních předpisů a struktur. Členské státy rovněž odmítly skutečnost, že nelze zahájit řízení podle článku 71, což se tedy liší od postupu stanoveného nařízením REACH. Rovněž byl zmíněn význam zapojení odborníků na nakládání s odpady. Rovněž bylo zpochybněno použití aktu v přenesené pravomoci ke změně omezení uvedených v příloze I. Členské státy nepovažovaly za dostačující zavést nový článek, který by stanovil konzultaci výboru pro odpady dříve, než Komise požádá agenturu ECHA o vypracování dokumentace v souladu s článkem 71. Členské státy místo toho vyjádřily zájem zabývat se tím, zda by bylo možné vypustit článek 71 a odkázat na zavedené řízení o omezení pro účely změn omezení týkajících se nebezpečných látek v nařízení REACH.

Komise odůvodnila potřebu zahrnout zvláštní ustanovení do nařízení o bateriích tím, že nařízení REACH se nevztahuje na odpad a že baterie mají specifické charakteristiky a počet dotčených látek je omezenější. Rovněž hájila potřebu robustního a pružného postupu pro změnu omezení týkajících se nebezpečných látek a poukázala na to, že před přijetím aktu v přenesené pravomoci by byly konzultovány členské státy, zejména odborníci na nakládání s odpady, jak je uvedeno v čl. 73 odst. 4.

Byly vyjádřeny různé názory na **požadavky na uhlíkovou stopu (článek 7, příloha II)** a navrhované časové harmonogramy. Zatímco některé členské státy vyjádřily podporu přístupu navrženému Komisí, několik členských států vyjádřilo obavy ohledně dopadů na průmysl a uvedlo, že by upřednostňovalo delší lhůty pro přizpůsobení se požadavkům, což by poskytlo dostatek času po přijetí metodiky výpočtu.

Pokud jde o **obsah recyklovaného materiálu (článek 8)**, členské státy uvedly, že je obtížné posoudit dopad a proveditelnost minimálních cílů stanovených pro zpětně získaný kobalt, olovo, lithium nebo nikl před přijetím metodiky pro jejich výpočet a ověření, a to s ohledem na nejistotu ohledně dostupnosti dostatečného množství recyklovaných materiálů. Komise vysvětlila navrhovaný postupný přístup a možnost revize cílů prostřednictvím sekundárních právních předpisů s cílem zachovat navrhovaný harmonogram, a poskytnout tak jistotu trhu. Některé členské státy podpořily delší lhůty pro přizpůsobení se požadavkům a snížení administrativní zátěže spojené s jejich uplatňováním. Některé členské státy navrhly zavedení systému uzavřeného cyklu pro obsah recyklovaného materiálu, zatímco jiné vyjádřily výhrady vzhledem k důsledkům pro proveditelnost dosažení navrhovaných cílů.

Obecně bylo podpořeno stanovení **požadavků na výkonnost a trvanlivost přenosných baterií (článek 9 a příloha III)**, i když byly vyjádřeny různé názory ohledně doby, kterou hospodářské subjekty a orgány potřebují k tomu, aby se těmto požadavkům přizpůsobily.

Pokud jde o **požadavky na výkonnost a trvanlivost průmyslových baterií a baterií elektrických vozidel (článek 10 a příloha IV)**, členské státy zpochybnilly oblast působnosti, konkrétně vyloučení baterií z lehkých dopravních prostředků. Dále bylo navrženo, aby se akt v přenesené pravomoci neomezoval pouze na kritéria stanovená v příloze IV, ale aby v případě potřeby zahrnoval možnost revize požadavků. Komise objasnila vzájemné vazby mezi těmito ustanoveními a předpisy OSN o životnosti autobaterií a předpisy o bezpečnosti baterií.

Pokud jde o **odstranitelnost a vyměnitelnost přenosných baterií (článek 11)**, některé členské státy vyjádřily obavy ohledně možných mezer v důsledku některých předpokládaných výjimek a považovaly za důležité stanovit plánované datum pro přijetí pokynů, aby se usnadnilo harmonizované uplatňování odchylek.

Členské státy zpochybnily oblast působnosti **článku 12 a přílohy V o bezpečnosti stacionárních bateriových systémů pro ukládání energie** a navrhly uplatňování bezpečnostních opatření ve všech fázích životního cyklu baterie. Členské státy rovněž navrhly doplnit bezpečnostní parametry stanovené v příloze V. Komise namítla, že oblast působnosti vychází z posouzení dopadů, a poznamenala, že bezpečnostní parametry pro baterie elektrických vozidel jsou upraveny rámcovými právními předpisy EU pro schvalování typu vozidel a že bezpečnost sběru baterií je řešena v kapitole VII. Komise rovněž objasnila, že na bezpečnost přenosných baterií pro všeobecné použití se vztahuje směrnice 2001/95/ES o obecné bezpečnosti výrobků.

Členské státy podpořily řadu změn technické povahy navržených předsednictvím v jeho pracovním dokumentu⁸.

Požadavky na označování a informační požadavky (kapitola III)

Byly vyjádřeny obavy ohledně proveditelnosti navrhovaných lhůt pro vstup v platnost povinností týkajících se **označování baterií (článek 13 a příloha VI)** vzhledem ke krátkému časovému rámci předpokládanému pro přijetí sekundárních právních předpisů. Některé členské státy zpochybnily relevantnost informací, které mají být zahrnuty, s ohledem na související administrativní zátěž, zatímco jiné navrhovaly zahrnout další informace, jako je hmotnost a chemické složení baterií. Komise nabídla, že předloží srovnávací dokument obsahující různá ustanovení o informacích, které by měly být uvedeny na štítcích, QR kódech a digitálních pasech baterií. Komise potvrdila, že čl. 13 odst. 4 neodkazuje na rtuť v důsledku opomenutí, a bude proto vydána oprava. Pokud jde o **informace o technickém stavu a předpokládané době životnosti baterií (článek 14 a příloha VII)**, jeden členský stát požádal o rozšíření oblasti působnosti tohoto článku na baterie elektronických výrobků. Komise odůvodnila zahrnutí pouze průmyslových baterií a baterií pro elektrická vozidla tím, že se jedná o baterie s potenciálním druhotným využitím, pro něž jsou informace o technickém stavu relevantní.

⁸ Dokument 4964/2021.

Shoda baterií a oznamování subjektů posuzování shody (kapitoly IV a V)

Několik členských států vzneslo výhradu přezkumu ke kapitole IV o shodě baterií (články 15 až 20, přílohy VIII a IX) a kapitole V o oznamování subjektů posuzování shody (články 21 až 37) s tím, že stále probíhají interní konzultace. Několik členských států se vyslovalo pro to, aby se mechanismus vymezený v rámci **společných specifikací (článek 16)** používal pouze jako záložní řešení, a to ve výjimečných případech nebo při velmi výrazném zpoždění, a vyjádřilo se, že upřednostňují přijetí harmonizovaných norem. Komise potvrdila svůj záměr uplatnit daný postup pouze dočasně nebo ve výjimečných případech, kdy by absence norem mohla ohrozit provádění nařízení. Pokud jde o kapitolu V, Komise zdůraznila význam ustanovení pro posílení nezávislosti subjektů posuzování shody, zejména pokud jde o požadavky ověřené externími subjekty, jako je uhlíková stopa, obsah recyklovaného materiálu a náležitá péče v dodavatelském řetězci.

Povinnosti hospodářských subjektů jiné než povinnosti uvedené v kapitole VII (kapitola VI)

Členské státy vznesly několik otázek technické povahy. Diskuse se soustředily především na povinnosti zplnomocněných zástupců (článek 40), přičemž členské státy považovaly za důležité odlišit definici zplnomocněných zástupců od definice použité ve směrnici o odpadních elektrických a elektronických zařízeních. Komise poukázala na to, že zplnomocněným zástupcům nebyla podle kapitoly VII svěřena žádná pravomoc.

O článku 39 je pojednáno níže v rámci ustanovení o náležité péči.

Nakládání s bateriemi na konci životnosti (kapitola VII)

Členské státy zdůraznily zásadní význam této kapitoly. Hlavní problematické otázky se týkaly vazeb na stávající právní předpisy o odpadech, konkrétně na rámcovou směrnici o odpadech, a potřeby flexibility ve vztahu ke stávajícím a dobře fungujícím systémům odpovědnosti producentů, které již byly zavedeny na vnitrostátní úrovni. Byly vyjádřeny různé názory na úroveň ambicí cílů a lhůt pro sběr odpadních přenosných baterií. Členské státy obecně vyjádřily pochybnosti o vyloučení baterií lehkých dopravních prostředků z cílů ve sběru. Bylo požádáno o další vyjasnění, pokud jde o ustanovení týkající se opětovného využití a repase baterií. Členské státy navíc poskytly další zpětnou vazbu k řadě otázek technické povahy uvedených v pracovním dokumentu předsednictví.

Pokud jde o **rozšířenou odpovědnost producenta (článek 47)**, členské státy zpochybnilly potřebu zavést zvláštní opatření nad rámec požadavků stanovených v článcích 8 a 8a rámcové směrnice o odpadech. Označily přístup nařízení za příliš normativní a požadovaly flexibilitu s ohledem na specifika různých režimů, které jsou již zavedeny a dobře fungují na vnitrostátní úrovni. Bylo rovněž shledáno, že tento přístup je v rozporu s cílem rámcové směrnice o odpadech, kterým je harmonizace systémů rozšířené odpovědnosti producentů napříč různými toky odpadů. Některé členské státy vyjádřily zájem zahrnout do nařízení ustanovení, která by doplňovala rámcovou směrnici o odpadech. Rovněž bylo navrženo prozkoumat možnost, aby nařízení stanovilo minimální požadavky a poskytlo členským státům možnost zavést doplňující ustanovení. Stejně obavy byly vzneseny v souvislosti s **registrem producentů (článek 46)**, přičemž členské státy zdůraznily, že je třeba přizpůsobit se systémům registrace, které již existují na vnitrostátní úrovni, včetně jejich specifických charakteristik. Komise zdůraznila význam stanovení společných pravidel ve všech členských státech s cílem podpořit oběhovost baterií.

Pokud jde o **sběr odpadních přenosných baterií (články 48, 55 a příloha XI)**, byly vyjádřeny různé názory, přičemž některé členské státy považovaly lhůty za příliš ambiciózní, některé podpořily návrh Komise a jiné uvedly, že jsou otevřeny možnému prodloužení přechodné lhůty. Komise uznala ambiciózní povahu navrhovaných cílů, ale uvedla, že s ohledem na zkušenosti a hodnoty, které již byly zaznamenány v některých členských státech, je považuje za dosažitelné. Některé členské státy zpochybnilly metodiku výpočtu míry sběru na základě baterií dostupných na trhu a vyjádřily podporu metodice založené na bateriích, které jsou k dispozici pro sběr, s cílem zohlednit stále delší životnost přenosných baterií. Některé členské státy rovněž označily za problematické zdvojování povinností producentů i členských států, pokud jde o plnění požadavku sběru odpadních baterií, a zdůraznily, že je důležité, aby byla odpovědnost za dosažení těchto cílů jasně stanovena, vzhledem k tomu, že právním nástrojem je nařízení. Bylo navrženo vypustit článek 55, neboť byl vyjádřen názor, že za dosažení těchto cílů by měli nést odpovědnost producenti. Komise s tímto vypuštěním nesouhlasila, neboť se domnívá, že stanovení povinnosti členských států je nezbytné pro zajištění vymahatelnosti cílů ve sběru.

Řada členských států se vyjádřila proti vyloučení odpadních baterií lehkých dopravních prostředků z míry sběru. Komise zopakovala, že studie Společného výzkumného střediska na toto téma má být dokončena během legislativního procesu, což by mohlo být základem pro další zvážení možnosti stanovit pro tyto baterie cíl ve sběru.

Pokud jde o sběr odpadních automobilových baterií, průmyslových baterií a baterií elektrických vozidel (článek 49), některé členské státy požadovaly zahrnutí výslovného cíle ve sběru nebo možnost, aby členské státy rozhodly o zavedení cíle ve sběru na vnitrostátní úrovni. Komise usoudila, že výslovný cíl pro tyto typy baterií nemůže být nižší než 100 %.

V zájmu vyjasnění povinností distributorů (článek 50), povinností konečných uživatelů (článek 51), povinností zpracovatelských zařízení (článek 52), účasti orgánů veřejné správy, které působí v oblasti nakládání s odpady (článek 53) a účasti dobrovolných sběrných míst (článek 54) byla poskytnuta zpětná vazba k řadě otázek technické povahy. Některé členské státy se domnívaly, že shromážděné baterie by měly být předávány pouze producentům nebo organizacím odpovědnosti producentů, aby byla zajištěna udržitelnost systémů rozšířené odpovědnosti producenta. Na druhé straně Komise zdůraznila, že je důležité otevřít trh s recyklací novým provozovatelům s cílem přispět k většímu sběru baterií. Členské státy rovněž zdůraznily, že je obtížné prosazovat povinnost třídit odpadní baterie u spotřebitelů.

Pokud jde o zpracování a recyklaci (článek 56 a příloha XII), předložily členské státy několik návrhů na doplnění části A přílohy XII, pokud jde o zvláštní preventivní opatření a bezpečnostní opatření pro skladování a zpracování odpadních baterií na bázi lithia během manipulace, třídění a skladování.

Při projednávání recyklační účinnosti a cílů v oblasti využití materiálů (článek 57 a příloha XII) zdůraznily členské státy souvislost s ustanoveními o novém využití a repasi a byly toho názoru, že je třeba jasně vymezit, co je považováno za počátek procesu recyklace baterie. Několik členských států vyjádřilo námitky vůči skutečnosti, že cíle již byly stanoveny, zatímco jejich metodika výpočtu bude stanovena až později, a bylo navrženo, aby do nařízení byly zahrnuty zásady, jimiž by se metodika měla řídit. Kromě toho se členské státy domnívaly, že cíle v oblasti recyklace do roku 2025 by měly být podmíněny přijetím prováděcího aktu, který stanoví podrobná pravidla pro jejich výpočet v plánované lhůtě. Rovněž bylo navrženo, aby bylo umožněno odstraňování některých baterií, které by neměly být recyklovány (např. baterie obsahující rtuť).

Členské státy upozornily na to, že je třeba přehodnotit ustanovení o **přepravě odpadních baterií (článek 58)** s ohledem na očekávanou revizi nařízení o přepravě odpadů. Bylo navrženo doplnit odkaz na baterie vyvážené pro účely nového využití a repase.

Za obzvláště důležité byly považovány **požadavky týkající se nového využití a repase průmyslových baterií a baterií elektrických vozidel (článek 59 a příloha VII)**. Členské státy trvaly na tom, že je třeba vyjasnit povahu těchto činností, postupy registrace nebo udělování licencí, které by měli provozovatelé dodržovat, či v jakém okamžiku nastává stav, kdy odpad přestává být odpadem, a požádaly o zavedení definice „repase“. Členské státy vyjádřily podporu rámci předloženému v návrhu, jako je požadavek, aby nově využívané a repasované baterie splňovaly všechny platné požadavky, a poznamenaly, že je nezbytné, aby byla jasně přidělena rozšířená odpovědnost producenta pro baterie, na něž se tyto činnosti vztahují. Očekává se, že Pracovní skupina pro životní prostředí bude tuto záležitost dále projednávat na základě pracovního dokumentu, který má Komise připravit.

Členské státy vyjádřily názor, že kampaně na zvyšování povědomí mezi konečnými uživateli by měly být povinné v rámci **informací o skončení životnosti (článek 60)**. Některé členské státy vyjádřily obavy ohledně „viditelného poplatku“, který ukazuje náklady, které producent hradí zvláště konečnému uživateli v místě prodeje nové baterie, a navrhly toto ustanovení vypustit.

Pokud jde o podávání **zpráv příslušným orgánům (článek 61)** a **podávání zpráv Komisi (článek 62)**, členské státy vznesly několik otázek, zejména ohledně proveditelnosti a odpovědnosti, pokud jde o podávání zpráv o přenosných bateriích, které opustily území členského státu, v následujícím roce a sdílení informací o činnostech nakládání s odpady prováděných v jiném členském státě. Byly vzneseny otázky zejména ohledně toho, zda by se povinnost členských států podávat zprávy o recyklační účinnosti a využití materiálů z baterií sebraných na jejich území měla použít i na členské státy, které nemají zařízení na recyklaci baterií. Komise vyjasnila, že vycházela ze stávajících povinností podávání zpráv (rozhodnutí 2008/763/ES), ale uznala, že tato záležitost je složitá a může být zapotřebí posílit dotčené ustanovení, aby bylo zaručeno, že příslušné orgány mohou zajistit splnění této povinnosti prvním provozovatelem recyklačních zařízení. Rovněž byly vyjádřeny obavy ohledně lhůt pro splnění povinností podávání zpráv.

Pokud jde o **použití kapitoly VII (článek 63)**, některé členské státy požádaly o odložení data použití kapitoly VII. Komise zdůrazňuje důsledky takového odkladu pro několik ustanovení nařízení.

Kromě výše uvedených otázek podpořily členské státy řadu změn technické povahy navržených předsednictvím v jeho pracovním dokumentu⁹.

Elektronická výměna informací (kapitola VIII)

Členské státy tuto kapitolu celkově uvítaly. Reakce členských států zahrnovaly především žádosti o objasnění vazeb mezi **systémem elektronické výměny (článek 64 a příloha XIII) a pasem baterie (článek 65)** a ostatními povinnostmi týkajícími se podávání zpráv a informací stanovenými v kapitolách III a VII. Komise objasnila, že zatímco systém elektronické výměny bude odkazovat na model baterie, pas baterie bude registrací pro každou jednotlivou baterii a bude obsahovat soubor dynamických informací nad rámec informací uvedených v příloze XIII. Komise bude sdílet další informace o vzájemných souvislostech mezi různými ustanoveními. Další problematické otázky se týkaly přístupu k shromážděným informacím (zejména ze strany organizací odpovědných producentů a provozovatelů provádějících činnosti v oblasti oprav, nového využití nebo repase a ze strany potenciálních kupujících), jakož i přenesení odpovědnosti za pas v závislosti na změně statusu baterie.

Dozor nad trhem Unie, kontrola baterií vstupujících na trh Unie a ochranné postupy Unie (kapitola IX) a změny (kapitola XII)

Některé členské státy vznesly k těmto kapitolám výhradu přezkumu. Členské státy měly pouze minimum připomínek, které spočívaly v žádostech o objasnění a velmi cílených návrzích. Komise zdůraznila sladění ustanovení s „novým“ právním rámcem pro výroby. Za účelem posouzení případných problematických otázek by bylo zapotřebí tuto kapitolu dále analyzovat.

Ekologické veřejné zakázky (článek 70)

Členské státy obecně uvítaly začlenění ustanovení o ekologických veřejných zakázkách do nařízení. Byly však vzneseny otázky týkající se plnění povinností stanovených v tomto článku před přijetím aktů v přenesené pravomoci, kterými se stanoví minimální povinná kritéria nebo cíle pro zadávání ekologických veřejných zakázek. Komise poznamenala, že by se členské státy mohly řídit požadavky stanovenými v článcích 7 až 10.

⁹ Dokument 5372/2021.

Náležitá péče v dodavatelském řetězci (článek 39, článek 72 a příloha X)

Členské státy uznaly význam této záležitosti, vyjádřily však pochybnosti ohledně vazeb na připravovaný legislativní návrh týkající se udržitelné správy a řízení společností a náležité péče. Členské státy rovněž vyjádřily obavy ohledně související administrativní zátěže, zejména pro malé a střední podniky, a vymahatelnosti a ověřování hodnotových řetězců ve třetích zemích. Komise uznala správné postupy nezbytné pro ověření, ale poznamenala, že podle posouzení dopadů se očekává, že se ustanovení budou dotýkat pouze velkých společností. Rovněž poukázala na odkaz na možnou úpravu nařízení s ohledem na budoucí legislativní změny obsažený v 70. bodě odůvodnění.

Při jednání o článku 4 o požadavcích udržitelnosti, bezpečnosti, označování a poskytování informací Komise objasnila, že ustanovení o náležité péči nejsou do tohoto článku zahrnuta, neboť se striktně vzato nejedná o požadavky na výrobky, ale o povinnosti hospodářských subjektů.

Přenesené pravomoci a postup projednávání ve výborech (kapitola XI)

Akty v přenesené pravomoci stanovené v článku 73 byly projednány v rámci analýzy příslušných článků. Členské státy vznesly výhrady k některým aktům v přenesené pravomoci, konkrétně v souvislosti s kapitolou II, a v některých případech předsednictví navrhlo revizi přenesení pravomocí. Celkově vyjádřily členské státy značné obavy ohledně lhůt navrhovaných pro přijetí několika aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů a ohledně vstupu souvisejících ustanovení v platnost.

Závěrečná ustanovení (kapitola XIII)

Členské státy mají pochybnosti ohledně vzájemného vztahu mezi zrušením a přechodnými pravidly stávající směrnice o bateriích, požadavky na rozšířené odpovědnosti producenta stanovenými v rámcové směrnici o odpadech a návrhem nařízení.

Datum použitelnosti nařízení (leden 2022) bylo označeno za nerealistické, zejména s ohledem na složitost jednání o tomto nařízení, a členské státy požádaly o jeho odložení.

IV. ZÁVĚR

Podle současného plánování portugalského předsednictví proběhne v Pracovní skupině pro životní prostředí do konce června celkem 21 neformálních videokonferencí věnovaných nařízení o bateriích (včetně těch již doposud uspořádaných).

Předsednictví se domnívá, že důkladná analýza návrhu poskytla vyjasnění jeho plného rozsahu a umožnila určit hlavní otázky, které členské státy znepokojují, což umožnilo zefektivnit budoucí činnost potřebnou k přijetí obecného přístupu.

Na základě dosavadních jednání, aniž by tím byla dotčena další nezbytná práce na otázkách popsaných v oddíle III, určuje předsednictví následující hlavní otázky, které vyžadují další práci z politického a právního hlediska:

- Právní základ
- Přístup k bateriím lehkých dopravních prostředků
- Postup pro změny omezení týkajících se nebezpečných látek
- Navrhované lhůty pro požadavky na udržitelnost a bezpečnost spojené s rozsáhlou prací na sekundárních právních předpisech
- Vazby na stávající právní předpisy o odpadech a míra flexibility pro členské státy, pokud jde o rozšířenou odpovědnost producenta za baterie
- Úroveň ambicí cílů ve sběru
- Ustanovení o náležité péči s ohledem na připravovaný legislativní návrh týkající se udržitelné správy a řízení společností a náležité péče

Portugalské předsednictví je odhodláno úzce spolupracovat s nastupujícím slovinským předsednictvím s cílem usnadnit pokračování jednání v Pracovní skupině pro životní prostředí a zajistit hladký pokrok v této záležitosti v Radě. Za tímto účelem má předsednictví v úmyslu pracovat na kompromisním návrhu kapitoly II a kapitoly VII do konce první poloviny roku.

Předsednictví upřímně děkuje Komisi za její vynikající spolupráci s Pracovní skupinou pro životní prostředí a za podrobná vysvětlení a poskytnuté pracovní dokumenty, jakož i členským státům za jejich odhodlání a cenné příspěvky během týdenních zasedání a za předložené doplňující rozsáhlé písemné připomínky.

COREPER se vyzývá, aby vzal tuto zprávu předsednictví o pokroku na vědomí s cílem předložit ji Radě pro dopravu, telekomunikace a energetiku (telekomunikace) na jejím zasedání dne 10. června 2021.